

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714201495
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714201495.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, Bratislava, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: L. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom R., M. XXXX/XX, t.č. neznámom mieste v Kanade, zast. opatrovníčkou A. H., tajomníčkou Okresného súdu Martin, v konaní o zaplatenie 319,93 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 120,93 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 05.02.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 319,93 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 05.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania vo výške 97,50 €. Navrhovateľ svoj uplatnený nárok vyvodzoval zo Zmluvy o pripojení č. I., ktorú uzavrel navrhovateľ s odporcom a ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné zmluvné podmienky, ako aj dodatky k tejto zmluve. Navrhovateľ vypožičal odporcovi na podklade citovanej zmluvy SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom bolo pridelené karte účastnícke telefónne číslo. Navrhovateľ odpredal odporcovi mobilné telekomunikačné zariadenie zn. HTC Wildfire S white za zvýhodnenú cenu, pričom rozdiel medzi bežnou predajnou cenou a zvýhodnenou cenou bolo 199 €. Navrhovateľ si túto sumu uplatňuje ako náhradu škody z dôvodu, že odporca získal zľavu z predajnej ceny, z toho dôvodu, že sa zaviazal používať služby navrhovateľa po celú dobu viazanosti. Odporca vyhlásil v dodatku, že si je vedomý toho, že telekomunikačné zariadenie je mu predávané so zľavou len z dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dohodnutú dobu. Odporca nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 120,93 €, vyfaktúrovaných v období 6/2012 až 8/2012. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 21.01.2013 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón - telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca dlžnú sumu nezaplatil. Navrhovateľ si súčasne uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie t.j. od 05.02.2013.

Navrhovateľ uplatnený nárok vyvodzoval zo Zmluvy o pripojení uzavretej s odporcom a špecifikoval ho nasledovne:

- suma 120,93 € predstavuje nezaplatené služby
- suma 199 € predstavuje náhradu škody

Súd postupoval podľa ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Súd určil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 01.07.2014 o 12.45 hod., na ktorom aj verejne rozsudok vyhlásil. Na úradnej tabuli bolo zverejnené toto oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku dňa 23.06.2014 (čl. 43).

Súd vec prejednal podľa § 115a Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní ide o drobný spor v zmysle ust. § 29 ods. 6 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, keď hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase konania neprevyšuje 1.000 €.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu, najmä s návrhom, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb, dodatkom k Zmluve o pripojení, pokusom o pokonávku, faktúrami, plnomocenstvom a Všeobecnými podmienkami a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 20.03.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb a dodatok k zmluve o pripojení č. I., na podklade ktorých sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť odporcovi telekomunikačné služby a odporca sa zaviazal zaplatiť za ne cenu podľa cenníka navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ odpredal odporcovi mobilné telekomunikačné zariadenie HTC Wildfire S white za kúpnu cenu 1 €. Odporca sa zaviazal využívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku. Pre prípad porušenia povinnosti odporcu si účastníci dohodli zmluvnú pokutu v sume 199 €. Odporca súčasne nezaplatil služby faktúrované navrhovateľom za obdobie od 6/2012 do 8/2012 v celkovej sume 120,93 €.

Súd návrh v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 199 € z dôvodov nižšie uvedených zamietol.

Navrhovateľovi po tom, ako mu boli zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprijateľné pre jeho neprijateľnosť, b) vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávaní je tento rozdiel 199 € a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu, ktorá mu vznikla porušením povinností odporcu.

Navrhovateľ poukazuje na to, že odporca si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón - telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 v bode 1.3. Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržiavanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu - telekomunikačného zariadenia.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je 1) protiprávny úkon, 2) spôsobenie škody, 3) príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou, 4) zavinenie.

Občiansko-právna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa, nesúceho dôkazné bremeno, nebolo preukázané splnenie predpokladu uvedeného v bode 1). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v čl. 4.5. Všeobecných podmienok verejných elektronických telekomunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1. Všeobecných podmienok, platnosť zmluvy zaniká za a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka. Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa čl. 2 Všeobecných podmienok bodu 2.1. spoločnosť Orange Slovensko poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe. Podľa čl. 2 bodu 2.6. Všeobecných podmienok, zmluva je uzavretá dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil, čím je daný prvý predpoklad č. 1 vzniku škody. Pokiaľ ide o samotný vznik škody - druhý predpoklad - k tomu súd uvádza, že podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhradza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo, teda ušlý zisk. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala t.j. prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodu sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To čo poškodeného ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7. Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa, tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnosťou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného alebo nepreukázané) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal, protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené aj zároveň nesplnenie tretieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nesus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvať odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Zároveň teda treba dodať, že v posudzovanej veci navrhovateľ vôbec nepreukázal, že by písomne odstúpil od zmluvy s odporcom. Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal, že odporca nezotrvá v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu a teda, že porušil svoju povinnosť zostať v zmluvnom vzťahu s ním. Preukázal len, že mu prestal poskytovať služby tým, že mu SIM kartu odpojil, avšak v zmluve sa účastníci dohodli, že na odstúpenie od nej je potrebná písomná forma (čl. 4.5. Všeobecných podmienok). Len faktický úkon odpojenia SIM karty odporcu (teda skutočnosť, že navrhovateľ prestal odporcovi poskytovať služby) nepostačuje za platné odstúpenie od zmluvy.

Zároveň súd dospel k záveru, že navrhovateľovi nevznikla škoda vo výške rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia, hoci by aj odporca porušil svoju povinnosť. Cena

telekomunikačného zariadenia bola totiž stanovená dohodou účastníkov. Hoci bola nižšia ako bežná cena, táto nižšia cena bola len výsledkom dohody účastníkov, pričom navrhovateľ netvrdí, že by ju neobdržal. Medzi účastníkmi teda došlo k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo telekomunikačné zariadenie. Súčasťou tejto zmluvy nebola taká podmienka, v dôsledku splnenia ktorej by došlo k zvýšeniu dohodnutej kúpnej ceny na bežnú cenu. Ak s ohľadom na okolnosti po uzavretí zmluvy navrhovateľ obsah tejto kúpnej zmluvy v časti dohody o cene telekomunikačného zariadenia prehodnotil tým, že chce získať od odporcu doplatok do bežnej ceny telekomunikačného zariadenia, nemôže sa tohto doplatku domáhať formou náhrady škody. Dojednaná kúpna cena bola riadne zaplatená, k protiprávnemu zmenšeniu jeho majetku teda nedošlo.

Pokiaľ ide o návrh v časti týkajúci sa zaplatia sumy 120,93 € za služby poskytnuté navrhovateľom odporcovi a vyúčtované v spise sa nachádzajúcimi faktúrami, tu súd navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel, vychádzajúc z nasledujúcich dôvodov.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkov zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti, alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) vyššie citovaného zákona, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) citovaného zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť. Ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 05.02.2013 bola základná úroková sadzba ECB 0,75 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 8,75 % ročne, ktoré súd priznal navrhovateľovi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, nakoľko obaja účastníci konania mali v konaní takmer rovnaký úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.